

senhusbestyrelsens Naade, og den bliver os ikke til Del. — Det interessante Bilag angaaende Lønningsforholdene ved Theatret skal jeg ligesaa lidt som den ærede Ordfører komme dybere ind paa; men jeg skal kun i Almindelighed udtale, at ved at se det igennem, saavel det særskilte Bilag, som hvad der staar i Bilaget til Ændringsforslagene, er jeg kommen til den Overbevisning, at der kan ske ikke ubetydelige Indskrænkninger paa Theatrets Lønningskonto. — Dertil skal jeg indskrænke mig.

H. Sørensen: Jeg vil begrunde, hvorfor jeg vil stemme for Forslaget under Nr. 27 angaaende en Bygningsforandring ved det kongelige Theater. Den Koncertsal, som nu er, giver ikke nogen som helst Rente af den hertil anvendte Kapital. Den Nytté, den nu kan gjøre, er ved at bruges paa anden Maade, navnlig som Syngeskole og som Prøvetheater, og Lokalet, saaledes som det nu er, er i den Henseende meget daarligt. Derimod er der næppe Tvivl om — og det om have ærede Medlemmer havt god Læglighed til at overbevise sig — at en Forandring som den, der er foreslaaet, vil kunne fremkalde saadanne Forhold, at det baade vil blive et godt Syngeskolelokal og et godt mindre Prøvetheater. Det er dog ikke Grunden, hvorfor jeg vil stemme derfor, men min Grund dertil er nærmest Ønsket om at fremkalde bedre Skolelokaler. Jeg har tidligere været stærkt i Tvivl om, hvorvidt i det Hele taget den Skole, som der blev holdt, var heldig eller ikke. Forholdene have imidlertid ført med sig, at jeg er kommen til den Overbevisning, at den gjør megen Nytté og virkelig fortjener at støttes. Det er særegne Forhold, som bragte mig i en Smule nærmere Forbindelse dermed. Jeg har set Lokalet og set, hvor daarlige de Forhold ere, hvorunder de Vedkommende leve der. Ønsket om, at der kan blive bedre Forhold for Eleverne, saaledes at de kunne komme til at høste mere Nytté og Gavn af den Undervisning, de faae, er Hovedgrunden, hvorfor jeg agter at stemme for Ændringsforslaget. Jeg vil paa det Bestemteste fralægge mig, at jeg, som den ærede Ordfører mente, ønske at fravige Principet om, at Theatret skal bringe et Overflud tilveie. Men det forekommer mig, at naar der er et saadant Forslag, som Theaterbestyrelsen sætter megen Pris paa, og som ligger indenfor rimelige Grændser og synes frugtbringende, opmuntrer man ved at imødekomme dette Ønske, den Bestræbelse, som jeg antager, at man ikke vil negte, at der i den senere Tid har været fra Theaterbestyrelsens Side for at frembringe et heldigere Resultat i økonomisk Henseende, end der forhen har været. Det er saa langt fra, at jeg vil have lagt i min Afstemning et Ønske om et mindre Overflud, at jeg tværtimod vil have det betragtet som en Opmuntring til at lægge en endnu stærkere og ivrigere Bestræbelse

for Dagen for at forbedre den økonomiske Status. Dersom det virkelig paa anden Maade var muligt at skaffe et godt Lokale tilveie til de Elever, som søge Skolen, saa skal jeg ikke negte, at den væsentligste Grund for mig til at stemme for Forslaget vilde falde bort, men det er ikke hidtil blevet oplyst. Desuden antager jeg, at den Brug Salen har og kan faae til Syngeskole og Prøvetheater, ogsaa har nogen Betydning. Jeg skal i ethvert Fald foreløbig afvente, om Noget kan paa-vise en lettere og billigere Maade at skaffe et saadant Skolelokal tilveie paa, som i alle Henseender kunde fyldestgjøre de Ønsker og Krav, som med Rette kunde stilles til et saadant Lokale. Jeg slutter altsaa med at sige, at det er min Agt at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 27.

Vaier: Paa Grund af de Udtalelser, vi nu hørte af den ærede sidste Tale, kan jeg fatte mig temmelig kort, da han har udtalt en stor Del af det, jeg havde ønsket at sige. Jeg kan i alt Væsentligt ved Afstemningen følge Udvalgets ærede Ordfører, men med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 27 er det mig ikke muligt. Naar man har hødet adskillige Aar i Rigsdagen, vil man ved Finantslovens Behandling næsten hvert Aar træffe Gjengangere, visse ældre Bekjendte, som komme igjen atter og atter, blive forfasteede een eller to Gange, men saa blive vedtagne, uden at der i Grunden er sket nogen Forandring i Situationen. Det Hele er en Ubsættelse, der er foregaaet. Man faar efterhaanden et vist Blik for at kende disse saakaldte Gjengangere, og jeg er saaledes temmelig overbevist om, at dette Ændringsforslag under Nr. 27 angaaende Ombygningen ved det kongelige Theater vil komme igjen. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører, naar han mener, at hvis man nu bevilger denne Ombygning, altsaa forvandler Koncertsalen til et Skolelokal, vil man om et Aar Aar gjøre det Hele om igjen og dette atter om igjen, og saaledes i det Uendelige. Det var omtrent, hvad den ærede Ordfører udtalte. Jeg føler mig overbevist om, at hvad der nu er indrettet til Koncertlokale, vil ikke faae Anvendelse som saadant. Jeg kan naturligtvis i høi Grad beklage, at man, da man byggede Theatret, ikke var saa forudsende; men hvorfor skal man blive ved at lide under denne Feil, og hvorfor skulle navnlig de Uheldige lide derunder? Det er de unge Elever, som komme til at lide under det i høi Grad uheldige Lokale, og det forekommer mig, at netop Hensynet til Kunsten maa føre til at mene, at det for deres Skyld, som skulle erstatte de Ældre, nok er værd at tilveiebringe saa gode Uddannelseslokaler som mulig. Da jeg læste Begrundelsen til det Forslag, der forelaa ved 2den Behandling, en Begrundelse, der gik ud paa at forkaste denne Bevilling, fik jeg det Indtryk, at dette var Noget,